

Sygn. akt VI Ka 1076/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: p.o. protokolant sądowy Agnieszka Karpińska

przy udziale prokuratora Marka Traczyka

po rozpoznaniu dnia 9 grudnia 2016 r. w Warszawie

sprawy S. B., syna B. i E., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 7 czerwca 2016 r. sygn. akt III K 21/16

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; koszty procesu w postępowaniu odwoławczym przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

VI Ka 1076/16

UZASADNIENIE

S. B. został oskarżony o to, że w dniu 6 sierpnia 2016 r. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 20 VI 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości – stężenie alkoholu w organizmie nie było mniejsze niż 0,78 promila – kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki H. o nr rej. (...) tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie wyrokiem z 7 czerwca 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt III K 21/16 uniewinnił S. B. od popełnienia zarzucanego mu czynu; koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku wniósł apelację prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego. Na podstawie art. 438 pkt. 2 i 3 kpk zarzucił obrazę przepisów postępowania tj. art. 366 § 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na tym, że Sąd nie wyjaśnił wszystkich okoliczności sprawy tj. pomimo uzyskanej na rozprawie w dniu 1 czerwca 2016 r. opinii biegłego toksykologa nie uzupełnił materiału dowodowego odnośnie spożycia przez oskarżonego w dniu zdarzenia posiłków, a następnie nie powołał biegłego toksykologa celem uzyskania opinii uzupełniającej odnośnie możliwości wcześniejszego spożycia alkoholu przez S. B.. Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Akt oskarżenia w sprawie niniejszej wpłynął do Sądu Rejonowego 31 grudnia 2015 r. Zatem zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, jeśli na podstawie przepisów tego kodeksu obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 r. skierowano akt oskarżenia postępowanie toczy się według tychże przepisów aż do prawomocnego jego zakończenia. W związku z powyższym Sąd Odwoławczy rozpoznając wniesioną apelację zobligowany był do stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 r. do 14 kwietnia 2016 r.

Odnosząc tę uwagę do zarzutu stawianego w apelacji prokuratora przede wszystkim należy podnieść, że zgodnie z obowiązującym we wskazanym okresie brzmieniem art. 366 § 1 kpk Przewodniczący jedynie kierował rozprawą i czuwał nad jej prawidłowym przebiegiem. Nie był zatem zobligowany – jak w poprzednim i obecnym stanie prawnym – do baczenia, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. Inicjatywa i aktywność dowodowa w postępowaniu sądowym prowadzonym na podstawie przepisów procedury karnej obowiązującej w okresie od 1 lipca 2015 r. do 14 kwietnia 2016 r. należała do stron, a tylko w wyjątkowych wypadkach mógł ją wykazywać sąd (art. 167 § 1 kk w ówczesnym brzmieniu). Tymczasem w sprawie niniejszej prokurator obecny na każdym z terminów rozprawy, w tym także na tym w dniu 1 czerwca 2016 r., nie wnosił o przeprowadzenie dodatkowych czynności dowodowych wskazanych w zarzucie, co jasno wynika z zapisów w protokole rozprawy z dnia 1 czerwca 2016 r. (vide stanowisko stron w tej kwestii z k. 85 v). Jednocześnie prokurator nie wykazał w swojej apelacji, a Sąd Okręgowy nie dostrzega, aby w świetle stanu prawnego obowiązującego we wskazanym wyżej okresie zachodził wyjątkowy wypadek, który pozwalałby Sądowi I instancji na przejęcie inicjatywy dowodowej. Podkreślenia wymaga, że prokurator jest tzw. podmiotem fachowym i jako strona postępowania powinien dostrzegać sytuacje, w których konieczna jest inicjatywa dowodowa wynikająca z okoliczności pojawiających się w toku postępowania sądowego. Skoro w motywacyjnej części apelacji podnosi, że dokładna analiza ustnej opinii biegłego toksykologa wskazuje, że po jej złożeniu konieczne było przeprowadzenie dalszych czynności procesowych, to powstaje pytanie, dlaczego o takie nie wnioskował. Był przecież obecny przy przesłuchaniu tego biegłego, a znając dotychczasowy materiał dowodowy powinien jako oskarżyciel wykazać aktywność dowodową, skoro uznał, że w jego ocenie uzupełnienie postępowania dowodowego jest konieczne. Nie ma tutaj znaczenia fakt, że postępowanie to było prowadzone już po zmianach wprowadzonych ustawą z 11 marca 2016 r., skoro art. 25 ust. 1 tejże ustawy wyraźnie wskazał, jakie przepisy procedury karnej mają zastosowanie do spraw, w których skierowano akt oskarżenia po dniu 30 czerwca 2015 r., a nie zostały prawomocnie zakończone.

Biorąc powyższe pod uwagę, także w świetle uregulowań wynikających z art. 427 § 4 kpk i art. 434 § 1 kpk w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. do 14 kwietnia 2016 r. apelacja prokuratora wniesiona na niekorzyść oskarżonego nie mogła zostać uwzględniona. Przy tak określonych uchybieniach, wynikających z treści wniesionej apelacji, Sąd Okręgowy nie widzi także podstaw do kwestionowania rozważań Sądu I instancji, przedstawionych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, które doprowadziły do uniewinnienia oskarżonego przy uwzględnieniu dyrektywy z art. 5 § 2 kpk.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł jak wyroku.